

idet man hævder, at Hustruen saavel som Manden er i Stand til at hævde sin egen Stilling og varetage sine egne Interesser uden at have anden Indblanding.

Den højtærede Minister paapegede i sin Fremsettelsestale, at Reglerne om uskiftet Bo er udeladt, da disse Regler ikke er et naturligt Led i denne Lovgivning, og da Familieretskommissionen i Øjeblikket har disse Regler til Behandling sammen med forskellige Arveretsspørgsmaal. Jeg forstaar godt den højtærede Ministers Betragtninger, og jeg forstaar ogsaa hans Stilling, at han ønsker, at de Emner, der skal behandles i et Lovforslag, skal ind paa deres rette Plads, og at han ikke ønsker at drage et enkelt Spørgsmaal ud af en i Øjeblikket stedfindende Forhandling et andet Sted; jeg forstaar godt alle disse Betragtninger. Men er der nu ikke en Mulighed for, at vi som en Overgangsbestemmelse kan sikre den overlevende Hustru samme Ret til at sidde i uskiftet Bo, som er sikret Manden i følge den bestaaende Lov? Det har ofte stødt mig, at medens der er sikret Manden en saadan Ret, kan en Enke kun faa Tilladelse dertil enten ved testamentarisk Bestemmelse fra sin Mand eller ved Overøvrighedens Tilladelse. Det kan altsaa ske; hun kan faa Lov til at sidde i uskiftet Bo, saa der synes ikke at være nogen Fare forbundet dermed. Men saa burde man ogsaa erkende det som en Ret for hende, lige saa godt som det er en Ret for Manden.

Ved det foreliggende Forslag, i den Form det har, hæves den gifte Kvinde op i en bedre Retsstilling, medens Manden lever; men i samme Øjeblik han dør, og hun staar uden Forsørger og uden Støtte og derfor staar svagt, glider hun paa et enkelt Omraade ned til et lavere Retsstandpunkt end det, en Mand indtager. Det støder mig, at den længstlevende, naar det er en Kvinde, skal kunne risikere Indgreb i og maaske mere eller mindre Opøsning af det Hjem, som hun har været med til at skabe lige saa fuldt som den Mand, der ved Døden har forladt hende.

Det vilde være for mig overordentlig ønskeligt, om en saadan Ændring kunde indføres i Forslaget i Lighed med den Bestemmelse, der fandtes i det Forslag, som vedtoges i det høje Folketing i 1919—20, en Bestemmelse, der absolut sikrer den længstlevende Ret til at sidde i uskiftet Bo, og jeg skal meget varmt henstille dette til Overvejelse af det Udvalg, der bliver nedsat, og af den højtærede Justitsminister.

Det næste Forslag, Forslaget om Ændringer i Ægteskabets Indgaaelse, tilsigter

en Ændring, som i Virkeligheden er paa-krævet, idet der i det foregaaende Forslag slaas fast, at de to, Manden og Hustruen, bliver nogenlunde ligestillede med Hensyn til deres retslige Stilling. Men den Bestemmelse, der findes i Loven om Ægteskabets Indgaaelse og Opøsning, gaar ud paa, at det kun er Hustruen, der, efter at Ansøgning om Separation eller Skilsmisse er indgivet, ved Henvendelse til Overøvrigheden kan opnaa, at der gives Manden Tilhold om ikke at forrykke Fællesboets Stilling. Nu foreslaas her, at en saadan Adgang skal staa aaben for begge Ægtefæller, hvilket jeg synes er rimeligt og en naturlig Følge af det først omtalte Lovforslag.

Det tredie Forslag er Forslag til Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. Det angaar de Genstande, som kan tilbageholdes, om jeg maa bruge det Udtryk, af dem, hos hvem der sker Udlæg. I Retsplejeloven er det fastsat, at de maa tilbageholde Senge og Sengklæder samt nødvendigeste Linned og Gangklæder, endvidere Genstande til et Beløb af 25 Kr. for ugifte og 75 Kr. for Forsørgere. Her ændres det til, at der maa tilbageholdes Genstande til et samlet Beløb af 150 Kr. for enlige Personer og 500 Kr. for Familieforsørgere. Derved skabes der klarere Regler end dem, der findes i Retsplejeloven, og det vil sikkert være heldigt. Hvad det vil betyde i økonomisk Henseende, om de mulig nu kan sikre sig mere end efter Retsplejeloven, vil det vist være ret vanskeligt at afgøre, men det forekommer mig, at denne Ændring har sin Berettigelse.

Endelig er der det fjerde Lovforslag, Forslag til Lov om en ændret Affattelse af Skiftelovens Kapitler 5 og 6. Som oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget er det en Sammenarbejdning af de nugældende Regler i Kapitlerne 5 og 6 i Skifteloven af 30. November 1874 og Kapitel XIII. i Regeeringsforslagene om Ægteskab af 1918—19 og 1919—20. Det er ønskeligt af Hensyn til Lovforslaget om Ægteskabets Retsvirkninger, at ogsaa dette Lovforslag bliver gennemført, da der vil opnaas større Overskuelighed over, hvor Reglerne findes for Skifte af Dødsboer efter Ægtefæller, hvor der helt eller delvis har bestaaet Formuefællesskab mellem Ægtefællerne, og for Skifte af Fællesbo i Ægtefællernes levende Live.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-lade mig at anbefale de forskellige Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.